

Cucu — de ce nu clocește?

— Legendă originală. —

Toată lumea ispitește
Dar nime nu nimerește:
Cucu — de ce nu clocește?!

Pasările de demult,
Pe când lumea s'a făcut
Adunatu-sau sfat
La Vulturul împărat
Și așa au hotărât:
Ca din cele cântătoare
Și frumos glăsuitoare.
Primăvara s'o vestească
Cucu — și s'o preamărească
Cu glasul lui minunat
Și cu mult glas ascultat.
Cucu când a auzit
S'a sculat și a grăit
Primăvara se ivește
Tocmai pe la «Blagovește»
Când vița noastră clocește,
O să am deci și eu lucru,
Nu să cânt mereu tot «Cucu!».
Apoi, priviți, sorioare,
Sunt și alte cântătoare
Cu glasuri mult mai sonore:
Ca dulcea priveghetoare;
Apoi mierla să s'apuce,
Cu fluerul ei cel dulce,
Sturzul... Mândrul grangurel,
«Soro-Firo!»... Cântă el,
Și sună atât de dulce!
Că'n altă lume te duce!
Toate pot vesti prin țară
Când e dulcea primăvară.

Păserile se'dărjesc,
Sbor pe sus se sfătuesc
Vrăbiorii ciripesc
Și din grai așa grăesc:
Și noi cântăm cu iubire
Primăvara cu-a sa fire,
Dar suntem prea ocupate
Să sburăm pe deal pe sate
Și cu rândunelele
Să stărpim omidele,
Să'mplănim ce ni s'a dat
De Tatăl — când ne-a creat!

Impăratul-președinte

Le aduce înainte:
Ca toate să se'ngrijească
De ouă — și să clocească,
Ca pui frumusei să crească
Pentru curtea împărătească
Deci nu numai de cântare,
Ci și de un spor mai mare
Să'ngrijească fie-care,
Ori e mică, ori e mare.

Păsările s'au întristat
Și așa au cuvântat:
«Să'ți faci cuib, să clocești ouă, S
Să'ți împarți viața 'n două
Și să mai cânti și p'afară
Vestind mândra primăvară...
Asta tot nu se loevște
Cu pasărea ce clocește...».

Cocostârcul să ridică,
Ciocu 'ndată și-l despică
Și zice: «că mai odat'
Să ținem un mare sfat.
Eu, surori, vă sfătuesc
Și din grai așa grăiesc:
Care se crede cuminte,
Vie cu vorba nainte
Și ne facă arătare
Pentru paserea pe care
S'o iubească întreaga țară
Când vestește a primăvară.

Cinghițoiul s'arătat
Și astfel a cuvântat:
Eu propun de vestitoare
Pe sora privighetoare...
Aceasta cam rușinoasă
Se scuză'n cântări doioase:
«Toată noaptea am să plâng,
Puiții la sân să-i strâng
Și pe dușman să-l conving,
Ca să bage bine 'n samă,
Ce e iubirea de mamă!...
Apoi eu sunt mititea:
Cui impun cu forma mea?
Cucu-i mare, voinicel
Mult drăguț și frumusei.
Eu propun să cânte el!».

Atunci Vultur împărat
Ca și cel mai luminat
A zis: «Bine! Eu primesc

Și pe Cucu-l denumesc
Cu scrisoare întărită
Și bine pecetluită
Ca să fie și el «Crai»
Și să poată într'n rai
Fără frică că-l va prinde
Vr'un fiscal, ce cursă 'ntinde.
Cucu dar se potrivește
Să cânte din «Blagovește»
Până fânul se cosește;
Dar atunci să amuțească
Ca oamenii să muncească
Fără greș — nefamecați
De Cuci — și'n pace lăsați
Iar voi, cele mai mărunte,
Cari clociți ouă mai multe
Sunteți datoare a primi
Oul lui — și a-l cloci,
Și'ți griji de puișori
Pân'or fi toți mărișori
Până și dâșii vor fi
In stare a se nutri».

Păsările au primit
Și sfatul s'a isprăvit.
Iar de-atunci și până az
Cucu-i Cuc — fără năcaz

Nicu Stejărel.

„Ierboasa.“

(Din credințele femeilor — de a nu lucra.)

Din sus de satul Cetea, între sat a
decă și pădurea cea mare dela «Car-
bunarea» se află imasul satului, nu-
mit «Ierboasa».

Astăzi «Ierboasa» nu mai e așa cum
spun bătrânii că a fost odată, — nu,
căci dealul cel mare ce încunjură a-
cest pășunat de câtră apus, nu mai e
acoperit de copaci mari, ori de pă-
dure mai rară ori mai deasă; iar pă-
raele, colinele și șesurile nu mai sunt
acoperite cu pomi roditori, ci totul pare
că e un loc sterp și pustiu; ba mai mult:
în loc de grădini cu pomi și păduri, se
văd numai rîpi, părae, și surpături de
pământ, așa că nu'l poți nici pășuna
cum s'cade, cu vitele. Dar cu toate
acestea, și astăzi se mai văd șanturi pă-
răsite, și oamenii mai bătrâni din Ce-

tea știu să spună că la șanțul cutare, a locuit cutare ori cutare familie.

Și astăzi la pajiștea cea mai frumoasă îngrădită cu șanț vechiu, îi zic oamenii din sat «Grădina lipeștilor».

Cel din urmă om care s'a retras la sat din «Ierboasa» a fost moșneagul Lipa Toader.

Intr'o iarnă, acest Lipa Toader, ieșise la vînat prin cele păduri mari ce erau dela «Ierboasa» în sus.

În calea sa prin pădure, aproape de un izvor a dat peste urmele unui om desculț.

În ziua următoare cu noaptea în cap Badea Toader iar a plecat spre izvorul cu urmele de om. Vrea adică să știe ce pusnic locuiește pe acele locuri.

Aproape de izvor în cărare și-a lăsat o cizmă, anume adusă de acasă, și s'a pus la pîndă, ca să afle ființa cea pribeagă.

N'a trecut mult și așteptatul sosește: era o femeie slabă ca o scîndură, desculță și îmbrăcată cu o tundră neagră și lungă până în pămînt.

După ce privi odată jur împrejur, se apropie de cizmă și o trase pe picior, dar văzând că e prea mare pentru piciorul ei slăbit, a cercat și a tras-o pe amîndouă picioarele de odată.

În momentul când îi era amîndouă picioarele în cizmă, Lipa sa ivit de unde era ascuns, și ea neputînd fugi, vrînd-nevrînd, a trebuit să meargă cu badea Toader până la casa lui, în «Ierboasa».

În drum către casă a întrebat-o multe de toate. Între altele și aceia, că de ce nu trăește în sat ca alți oameni? Ea a răspuns, că este osîndită să trăiască astfel, pentru că a păcătuit (?) de a măcinat grîu în zi de Duminică, și a făcut pâine într'o Vineri, iar Lunea și Mercurea a pîruiț haine.

Ajungînd la casa lui badea Lipa, acesta a ospătat-o cu de ale mîncării, apoi a sfătuit-o ca să rămîie în familia lui pe mai multă vreme.

Ea nu s'a împotrivit, dar l'a rugat să o lase să se reîntoarcă în dărîpt că are copil mic, făgăduind că se va reîntoarce cu copilul.

În ziua următoare, la timpul hotărît, femeia cu copilul la pept, a sosit, la casa lui badea Toader, de și acesta nu mai avea nădejde să o mai vadă vreodată.

După vre-o câteva zile, badea Toader, văzând că femeia e tot supărată, ia zis:

— «De ai voie, și îți place să trăiești în familia mea, te primesc cu drag, că că ești femeie necăjită și de omenie, iar de crezi că nu poți, ori crezi că așa trebuie să îți fie soartea ca să fii tot singură, atunci ai voie liberă: poți pleca când voiești și pe timp mai lung ori mai scurt și să te reîntorci când ai voie și plăcere.

Femeia luîndu-și zioa bună și mulțămînd lui badea Lipa, a plecat cu copilășul său la pept, precum a și venit și nu s'a mai reîntors nici astăzi.

Așa a povestit moș Liba Toader la mulți săteni, dintre cari și azi mai trăiesc vre-o 2—3. Iar femeile din Cetea

după vorba lui moș Lipa Toader și azi mai țin obiceiul, că Duminică nu macină bucate, Lunea și Mercurea nu opăresc haine și Vinerea nu coc pâine.

I. Bota.

Cronică săptămînală.

(Instantanee.)

Azi în Cameră-i tăcere,
E o liniște profundă, —
Doară pîzitorul nopții
Somnoros mai face o rondă.
Vasta sală de ședințe,
Ce stetea să 'nebunească
De scandal și de injurii,
Plictisită, goală, cască.

Văd p'un singur om, p'un cîntec
Ce fumează o țigară
Cum privește, dus pe gânduri,
Visător, la o cometă...
»Spune, o să vie »votul»,
Stea miraculoasă, șoadă?...
Zice el, și, vai, cometa
Îi răspunde, »dînd din coadă.»

Brusc treziți din somn, se scoală
Oamenii din Capitală,
Sus la Universitate,
E o larmă infernală!
Ce e? S'au trezit demonii?
Aula se prăbușește?
Se rescoală Palestina?
Aș!... Șeghescu azi vorbește!

Sena revoltată 'nneacă
Cu-a' ei ape tot Parisul;
Azi le-a amorțit pe buze,
Și Francezilor surisul,
Numai unul rîde strașnic
De potop, și s'amuzează:
Este garda, care ține
Sus, în »Turnul Eiffel» pază.

Monarchia și Rusia,
Veșnicele inimice,
Iar încep să joace 'n duc
Prin Balcani acum, popice,
Cum o să sfârșească jocul,
Bunul Dumnezeu mai știe.
Dar cu Aehrenthal, Isvolsky
A pierdut »prima parte».

La Viena pe Brătianu,
Bismarck azi al României,
L'au primit ca pe amic
Prețios al Monarhiei.
Căci s'a dovedit Românul
— Pe — Europa o importă, —
Că »în pieptu-i de aramă»
Șapte »gloanțe» el suportă.

Haralamb Călamăr.

Glume

La bărbier.

Un student văzînd mulți prietini de ai lui la un bărbier — la tîns, deschide ușa strigînd:

— «Aici se tund mîgarii?»

Bărbierul: Până acum numai oameni, dar dacă voiești să începem și la mîgari, pofteste în lăuntru!»

Cum a scăpat țiganul — de calul furat?

Un țigan a furat un cal. Și l'a dus la târg să-l vînză.

Pe drum s'a întîlnit cu niște țărani cari îl întreabă: «mă cioroi, unde duci calul ăsta de furat?

Țiganul: Cum să-l fur, când eu chiar acum l'am deslegat dela un gard unde, nu știu cine la legat — ceva om blăstămat.... și uitați, m'a pus să-l duc înainte, către târg.... De nu mă credeți, ia'n poftiți și țineți calul, iar eu merg napoi să caut omul, gazda calului, și să vi-l aduc aici — așa să-mi ajute. Marele Mucenic Talaleu Trifon, al nostru Marele făcător de ileu (nicovală) din Boroșineu, precum nu vă spun adevărul.

Țăranii l'au crezut, și iau dat drumul — să aducă stăpînul calului.

Și ei au așteptat, Doamne, așteptat dar țiganul n'a mai venit, ci s'a tot dus-dus — pîn'ce a apus — ca soarele fără însă, ca să mai și răsară!

Țiganul isteț.

Pe vremea asta atît de friguroasă un țigan era să'ngețe de frig.

Un domn ce trecea pe acolo îl întreabă, că ce nevoie are, de tremur?

Țiganul zice: «mor de foame,.... mor de frig!....».

— «Bine — zise domnul — dar ce voiești mai ulmt: să te duc la foc, să te încălzești, ori să îți dau slănină să te sature?»

— Țiganul: Ba să faci bine, mă rog, să mă lași să frig slăcina la garel!

Cătană cu obșit.

Pe Granciu lui Cula Zbegului la luat cătană. După-ce a fost băgat în toate protocoalele, îl întreabă căpitanu: «no, măi Ganciule, da ce fel de cătană vrei tu să fii?

— «Cătană cu obșit, mă rog la Domn căpitan» — răspunse Granciu plin de bucurie.

La judecată.

Judele: Pe D-ta te-a acuzat jidovul că i-ai omorât cănele lovindu-l cu bastonul drept în cap. Pentru ce ai făcut aceasta?

Acuzatul: Pentru că a sărit în mine să mă muște.

Jidovul (întrerupe): și phintru s'nu lovit thu la el, la parte dhinapoi?

Acuzatul (cătră jidov): Pentru că nu l'ai învățat D-ta să muște cu parte dinapoi?

Țiganii și stelele.

Doi țigani mergeau noaptea pe drum. Unul zice:

I.—Știtu, mă Faroane, de ce a face Dzeu stelele?

II.—Știu, da!

I.—De ce?

II.—Păi de ahaia mă, More, că o cumva s'ar găta luna, să hie din ea face alta ca să vedem de unde, o luăm!»

„TIMIȘIANA” institut de credit și economii soc. pe acții în Timișoara.

Convocare.

Dominii acționari ai institutului de credit și economii „TIMIȘIANA” societate pe acții în Timișoara se convoacă și sunt rugați a participa la:

XXV-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în 17 Februarie a. c. st. n., (la orele 9 a. m., în localul institutului.

OBIECTELE ADUNĂRII:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de reviziune și stabilirea bilanțului.
2. Deciderea asupra distribuției profitului curat.
3. Darea absolutului direcțiunii și comitetului de reviziune pe anul 1909.
4. Ridicarea capitalului societății.
5. Alegerea de președinte al institutului.
6. Alegerea a doi membri în direcțiune.
- Alegerea comitetului de reviziune.

8. Eventuale propuneri ce se vor ivi în sensul §. lui 22 lit. h), din statutele institutului.
- Timișoara, 24 Ianuarie 1910.

DIRECȚIUNEA.

Dispozițiuni statutare: Voi decizi în adunarea generală au numai acei acționari, cari înainte de deschiderea ședinței depun la cassa institutului acțiile transcrise cu cel puțin 6 luni mai înainte pe numele lor. (§. 12).

Plenipotențiatul altui acționar trebuie să fie în suși acționar al institutului. Pe minorii îi reprezintă

tutorii; pe femei bărbații lor; pe societăți, corporațiuni și institute, le reprezintă plenipotențiatii lor, cari pot fi și neacționari (§. 13).

Spre a înlesni participarea la ad. gen. și d. lor acționari din depărtare, am rugat pe on. direcțiuni dela «Albina» (Sibiu), «Bihoreana» (Oradea mare), «Victoria» (Arad), «Oravița» (Oravița), «Luceafărul» (Vrșet), și «Ciacovana» (Ciacova), să ia în primire acțiile de ale institutului nostru — până la 10 Februarie a. c., ora 12 din zi; acțiile, pentru participare la adunarea generală se pot depune și la casele filialelor noastre din Buziaș și Receaș precum și la cassa expozitiei din Toracul mic.

Activa

Contul Bilanț

Pasiva

Cassa	121387.81	
Bon în Giro Conto și la alte bănci.	34335.89	155723 64
91221122		
Cambii cu acoperire hipotecară	1880223.—	4122005 16
Imprumut hipotecar		1934973 10
Conturi curente cu acoperire		438553 44
Imprumut pe amanet		3460 —
Efecte		559193 —
Casa institutului pentru filiala Receaș		15737 66
Mobilier	10376.—	
după 10% amortizare	1037.60	9338 40
Interese anticipate		11146 01
Interese restante		3084 59
Diverse conturi de cheltuieli		1970 70
		7226185 70

Capital societății		600000 —
Fond general de rezervă	200000.—	
Fond special de rezervă	10000.—	
Fond de pensii	50425.95	260425 95
Depozite spre fructificare		3329688 14
Reescont		888428 76
Imprumuturi hipotecare cedate		1430933 51
Interese tranzițoare		82767 41
Dividende neridicate		430 —
Contribuție după interese la depozite spre fructificare		6306 04
Diverse conturi creditoare		497267 22
Profit transpus din 1908	5618.78	
Profit net	124319.89	129938 67
		7226185 70

Spese

Contul Profit și Perderi

Venite

Interese la depozite spre fructific.	141102.29	
Interese de reescont	70168.43	
Interese la hipotecă cedate	76683.97	287954 66
10% Contribuție dela int. dep. spre fructificare	14110.23	
Contribuție erarială și comunală	19058.80	33169 02
Salare		42715 41
Chirie și spese de cancelarie		14640 96
10% amortizare din mobilier		1037 60
Profit transpus din 1908	5618.78	
Profit net	124319.89	129938 67
		509456 32

Profit transpus		5618 79
Interese dela cambii	185254.55	
» » » cu acoperire hip.	120112.49	
Interese dela imprumut hipotecar	139493.87	
» » » pe amanet	263.34	
» » Cont. curent	19435.81	464560 02
Venit dela efecte	25583.40	
Venitul casei pentru fil. Receaș	958.32	26441 72
Provizii		12835 80
		509456 32

Cărăbașiu, m. p. dir. executiv.

Timișoara la 31 Decembre 1909.

Miculescu m. p. sef. contabil.

Theodorovici, m. p. președinte.
Dr. Cosma m. p.

DIRECȚIUNEA:
Ionașiu m. p. vice-președinte.
Ioan Pepa, m. p.

Crăciunescu, m. p.
Gherdan m. p.

Fubsemnatul comitet am examinat contul prezent al bilanțului și cel al profitului și perderilor și confrontându-le cu registrele principale și auxiliare pur.

tate în bună regulă le-am aflat cu acelea în consd. nanță și exacte.

COMITETUL DE REVIZIUNE:

Dr. Traian Sincay, m. p. președinte.

D. Buibas, m. p.

Vincentiu Petroviciu, m. p.

G. Breban, m. p.
Ioan Moldovan, m. p.
Revizor expert al «Solidarității».

„SOMEȘANA”, institut de credit și economii, societate pe acții în DEJ.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai inst. de credit și economii „SOMEȘANA” societate pe acții în Dej, sunt invitați în sensul §-lui 16 din statutele institutului la

XX-a Adunare Generală Ordinară,

care se va ține la 26 Februarie 1910 st. n. a. m. la 10 ore în localitatea institutului

OBIECȚELE:

1. Constituirea adunării, denumirea prin președinte alor 2 notari, 2 verificatori și 2 scrutători.
2. Raportul direcțiunii și a comitetului de supraveghiere despre gestiunea anului 1909.
3. Aprobarea bilanțului și distribuirea venitului curat.
4. Deciderea asupra absolvirii direcțiunii și a comitetului de supraveghiere dela responsabilitate pînă la 29, 48 și 58 din statute.
5. Satorirea marcelor de prezență pentru membrii din direcțiune și comitetul de supraveghiere.
6. Deciderea asupra ridicării capitalului social și în legătură cu aceasta modificarea §§-lor 6, 7, 23, 29, 48 și 58 din statute.
7. Alegerea în direcțiune alor doi membri pe un period de patru ani, Dej, la 26 Ianuarie 1910.

DIRECȚIUNEA

Contul Bilanț.

Încheiat cu 31 Decembrie 1909.

Active

Passive

Cassa în numerar	43193 63
Cassa de păstrare poștală	218 15
Cambii escomptate	846922 —
Cambii cu acoperire hipotecară	705070 —
Imprumuturi hipotecare	474358 —
Imprumuturi pe obligații cu cavenji	1915 —
Efecte	54310 —
Casa institutului și realități de vinzare	83013 02
Giro-conto la banca Austro-Ungară	1034 64
Conturi curente a băncilor	24897 49
Diversi debitori	7716 32
	2242648 25

Capital social	200000 —
Fond de rezervă	151980 —
Fond special de rezervă	5058 —
Fond de penziuni	26631 —
Depuneri spre fructificare	1095221 35
Reescompt	685793 —
Depositi	660 29
Creditori	102 —
Dividendă neridicată	—
Interese anticipate pro 1210	35960 —
Profit curat	39314 61
	2242648 25

Debit

Contul profit și perdere.

Credit

Interese:	
după reescompt	39010.25
» depuneri	55032.79
» fondurile de rezervă	6096.02
» fondul de penziuni	1524.61
	101663 70
Spese:	
de birou și poște poștal	4650.41
salare și bani de cuartir	17697.84
salariile direcțiunii și comitetului de suprav.	3950. —
marce de prezență	1952. —
	28250 25
Dares:	
erarială, comunală și după realități	7117.63
după depuneri	5503.26
	12620 89
Amortizări din casa institutului și mobilier	2392 60
Abscieri	2039 —
Profit curat	39314 61
	186281 05

Interese:	
dela cambii escomptate	134039 60
» imprumuturi hipotecare	31634 38
» » pe obligații cu cavenji	230 44
» efecte	4558 21
Arindă și chiria	2218 76
Provisiuni	13599 66
	186281 05

Ioan Georgiu, m. p. președinte.

Dej, la 31 Decembrie 1909.

Augustin Pintea m. p. contabil.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Teodor Mihail, m. p. director executiv.

Demetriu Ciuta, m.

Gregoriu Pușcariu, m. p.

Teodor Hermann, m. p. v. președinte.

Clemente Barbul, m. p.

Georgiu Grădoviciu, m. p.

Dr. Ioan Kerekes m. p.

Am examinat conturile de mai sus, pe cari le-am aflat în ordine și exacte întru toate. Dej, la 26 Ianuarie 1910.

COMITETUL DE SUPREVEGIERE:

Dr. Alexandru Popu, m. p.

Dr. Gavril Tripon, m. p.

Mateiu Popu, m. p.